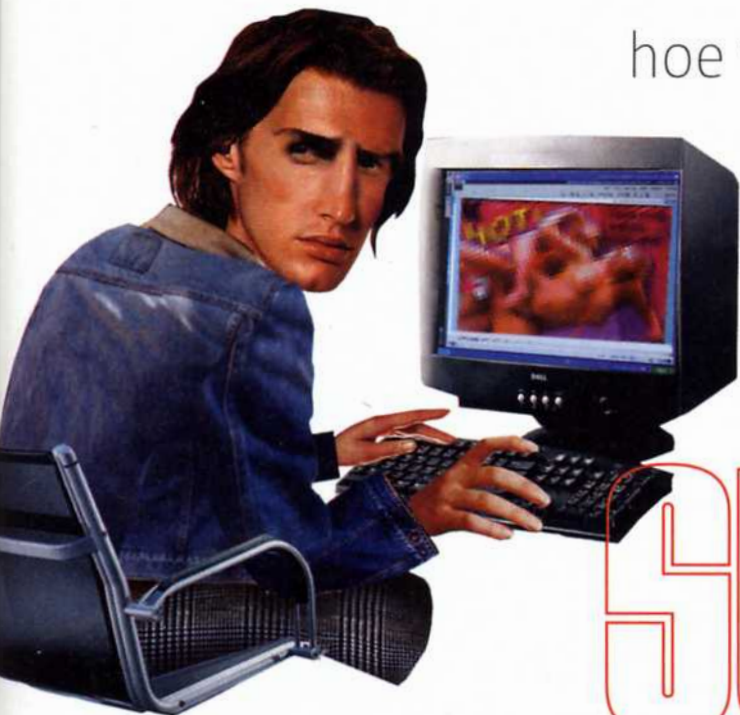

'Ik denk niet dat het me gelukkiger maakt als ik weet hoe vaak hij die sites bezoekt'

STOP! Ander o

Hij kijkt stiekem porno

Sandra (29): "Per toeval ontdekte ik het. Ik liet mijn zus een keer iets zien op internet, toen er bij het intikken van de website een hele lijst pornosites in de geschiedenisboek kwam te staan. Ik heb een beetje lacherig aan mijn vriend gevraagd wat dat moest voorstellen. Eerst zei hij dat hij geen idee had hoe dat kon, later gaf hij toe dat hij het gewoon leuk vindt om naar die sites te kijken. Volgens hem heeft het niks met mij te maken en dat geloof ik wel. Toch raakt het aan onze rela-

tie en vooral als ik niet zo lekker in mijn vel zit, denk ik wel eens: waarom heeft hij dat nou nodig? Maar ik vind ook dat het zijn ding is, het is zijn privé-leven, dus ik begin er niet meer over. Ook omdat ik het gênant vind, dat geef ik meteen toe. Want als hij naar pornosites zou kijken, zou ik dat wel met hem kunnen bespreken. Je zou dus kunnen zeggen dat ik er zelf voor kies dat het een taboe is. Ik denk ook niet dat ik er gelukkiger van word als ik precies weet hoe vaak en wanneer hij die sites bekijkt. Hij ver-

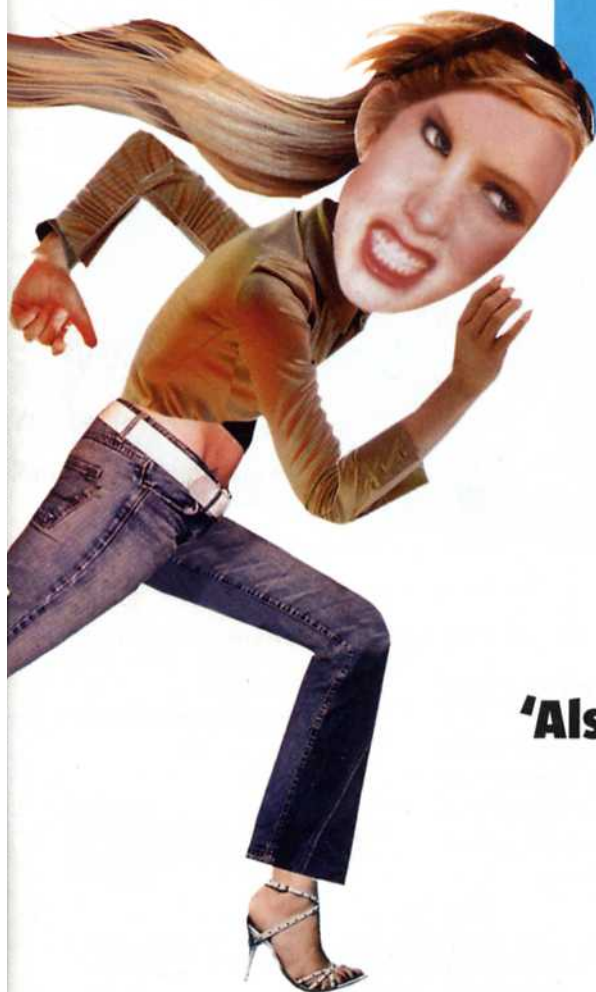
telt dat ook niet, misschien uit respect naar mij. Volgens mij hoeft je in een relatie ook niet alles van elkaar te weten. Ik kan eerlijk gezegd ook niet verzinnen waarom het niet zou mogen. Veel verder dan: 'ik vind het niet leuk', kom ik niet. Hij gaat tenslotte niet vreemd en ik voel me niet bedreigd door die vrouwen op internet. Het zijn plaatjes. Iedereen kijkt wel eens naar een ander, nou ja, mijn vriend kijkt naar anderen op internet. Ik zou het veel erger vinden als hij fantaseert over een collega."

Heb zal wel wennen?

- Volgens Fiona Brouwer, relatiecoach, is het toch verstandig te praten over onderwerpen die je dwarszitten. "We denken vaak: het gaat wel over of het zal wel wennen," zegt ze. Taboes kunnen een relatie ondermijnen.
- de intimiteit kan erdoor verdwijnen. Natuurlijk, iedereen heeft zo zijn gedachten die je echt niet hoeft te delen met je partner, maar het is wat anders als je ergens niet over wilt praten omdat het te gevoelig ligt, of omdat het te gênant is. Fiona: "De reden dat we er niet over willen praten is vaak dat we niet onder ogen willen zien wat de gevolgen kunnen zijn. Er is misschien de angst dat hij bij je weggaat als je er iets van zegt. Maar door erover te praten, kun je dat gevoel benoemen en misschien oplossen. Want alles wat steeds maar terug blijft komen in je relatie, is niet goed uitgesproken."

derwerp!

Haar schoonouders vinden haar niet goed genoeg

Jeanet (26): "Ik probeer het onderwerp schoonouders een beetje te vermijden. Mijn vriend weet dat het me dwarszit hoe zijn ouders tegen me doen, maar ruzie maken we er niet meer om. Hij geeft me een beetje het gevoel dat ik zeur, omdat hij steeds dezelfde antwoorden geeft: 'Ze doen tegen mij niet anders dan tegen jou' of 'Het is niet persoonlijk'. Onze laatste knallende ruzie ging erover dat we wilden samenwonen, maar hij moest van zijn ouders al zijn 'zooi' meenemen. Toen kon het niet doorgaan, omdat ik klein woon en geen extra bergruimte heb. Zijn ouders eisen ook nog steeds dat hij aan hen vraagt of hij bij mij mag blijven slapen.

Vanaf de eerste keer dat ik bij de ouders van mijn vriend thuiskwam, nu ongeveer twee jaar geleden, voelde ik me er niet op mijn gemak. Ze toonden nauwelijks interesse, eigenlijk negeerden ze me gewoon. Die enkele keer dat het wel tot een gesprek kwam, ging het over werk. Ze vonden mijn baan als maatschappelijk werkster te min en ze vroegen of ik 'nog iets ging doen met mijn leven'. Ze kwamen zelfs aanzetten met gidsen voor HBO-studies! Ik was het al snel zat om steeds mezelf en

mijn werk te moeten verdedigen. Ik confronteerde mijn vriend ermee, maar hij zei: 'Zo zijn ze nou eenmaal.' Nadat we de laatste ruzie, een paar maanden geleden, weer hadden bijgelegd, ben ik een tijd niet bij hem thuis geweest. Maar lang is dat niet vol te houden, omdat hij nog bij ze woont. Dus nu laat ik af en toe mijn gezicht zien als ik hem kom halen, maar het is er niet beter op geworden. Zijn moeder praat nu helemaal niet meer met me. Ruzie maken we er niet meer om. Ik snap ook wel dat er geen pasklare oplossing is. Ik heb daarom besloten dat ik bij verplichtingen mijn gezicht laat zien, zoals verjaardagen en familie-etenjes. Maar niet van harte, en zelf zal ik nooit het initiatief nemen.

Zoals het nu gaat, is het best vol te houden denk ik. Bovendien heb ik voor mijn vriend gekozen, en niet voor zijn ouders. We gaan binnenkort samenwonen, want hij heeft ergens anders bergruimte gevonden voor de spullen die hij niet mee kan nemen. Het gaat nu heel goed tussen ons, we hebben het zelfs wel eens over trouwen en kinderen. Maar hoe dat moet met opa en oma? Ik denk niet dat we op gezellige bezoeken hoeven rekenen."

**'Als ik erover begon, zei hij:
zo zijn ze nou eenmaal'**